

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 352/2018
20.03.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету против окривљене АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Зорана Ђикановића поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Ужицу К бр.15/17 од 08.01.2018. године и Кв 9/18 од 24.01.2018. године, у седници већа одржаној дана 20.03.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољени захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Ужицу К бр.15/17 од 08.01.2018. године и Кв 9/18 од 24.01.2018. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Ужицу К бр.15/17 од 08.01.2018. године, наложено је да се браниоцу Зорану Ђикановићу да на име трошкова кривичног поступка који обухватају награду за заступање окривљене и разговоре са њом док се налазила у притвору у предмету који се водио под бројем К број 15/17, исплати из буџетских средстава суда износ од 976.875,00 динара, на текући рачун у року од 60 дана по правноснажности решења.

Решењем Вишег суда у Ужицу Кв 9/18 од 24.01.2018. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА, адвоката Зорана Ђикановића изјављена против решења Вишег суда у Ужицу К бр.15/17 од 08.01.2018. године.

Против наведених решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА, адвокат Зоран Ђикановић, због повреде одредаба кривичног поступка и одлуке о трошковима из члана 485. став 2. у вези члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијана решења укине у целини или делимично и предмет врати на поновну одлуку органу поступка или да је преиначи у целини или делимично побијана решења

Врховни касациони суд је у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП након разматрања списка предмета и навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљене нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљене АА, навођењем као разлога за подношење захтева повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, само формално означава повреду закона из члана 485. став 4. ЗКП – због које је подношење захтева дозвољено, али не конкретизује у чему се она састоје, већ суштински у образложењу захтева оспорава и полемиче са чињеничним утврђењима у правноснажној одлуци, што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Наиме, бранилац окривљене, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, а супротно утврђењима у нападнутим одлукама, наводи да је у побијаним решењима примењен начин и методологија обрачуна трошкова која није утемељена у важећим прописима, погрешно је одређена основица награде браниоцу за разговоре са окривљеном док се налазила у притвору, а и произвољна је процена суда колики је број посета било нужно окривљеној у притвору.

Како су дакле, у поднетом захтеву само формално означене повреде закона због које је подношење захтева дозвољено – повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, а суштински се указује на недозвољени разлог за подношење захтева - на погрешно утврђено чињенично стање, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљене АА, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, одбацио као недозвољен.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић